

Sygn. akt III RC 109/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Pisz III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Katarzyna Zielińska

Protokolant sekretarka Magdalena Milewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 stycznia 2018 roku w P.

sprawy z powództwa M. G.

przeciwko małoletnim K. G. (1), K. G. (2)

i R. G. zastąpionym przez przedstawicielkę ustawową A. G.

o obniżenie alimentów

oddala powództwo.

Sygn. akt III RC 109/17

UZASADNIENIE

M. G. wystąpił o obniżenie alimentów zasądzonych od niego na rzecz pozwanych K. G. (1), K. G. (2) i R. G. na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie VI Wydziału Cywilnego Rodzinnego z dnia 4 grudnia 2014 roku w sprawie VI RC 713/14

z kwoty po 600 zł miesięcznie na każde dziecko tj. łącznie po 1800 zł do kwoty po 300 zł miesięcznie na każde dziecko, tj. łącznie po 900 zł miesięcznie, płatnych na dotychczasowych warunkach.

W uzasadnieniu pozwu podniósł, że jego sytuacja majątkowa jest bardzo ciężka. Utracił poprzednie zatrudnienie na skutek redukcji etatów w miesiącu styczniu 2017 roku. Obecne zatrudnienie, z tytułu którego otrzymuje wynagrodzenie w kwocie ok. 880,29 € netto, znalazł dopiero w lutym 2017 roku. Przez okres ponad miesiąca pozostawał bez zatrudnienia, w związku z czym zmuszony był utrzymywać się ze skromnych oszczędności oraz zaciągnął na ten cel kredyt. W chwili obecnej nie posiada żadnych oszczędności. Różnica w dochodzie, jaki powód otrzymywał w chwili orzekania o obowiązku alimentacyjnym, a jaki w chwili obecnej uzyskuje, wynosi 800 €. Z dochodów, jakie osiąga, ponosi koszty swojego utrzymania, które są relatywnie bardzo wysokie w porównaniu do jego wynagrodzenia. Następnie enumeratywnie wymienił wydatki związane z swoim utrzymaniem: czynsz 1300 € - 400 € - za jeden pokój, opłata za wodę 4 €, wywóz nieczystości 23 €, energia elektryczna 40 €, (...) €, abonament TV 13 €, podróże do Polski 140 € miesięcznie, wyżywienie 600 €, odzież 200 €, kosmetyki 50 €, środki czystości 25 €, leki 40 €, wizyty u lekarza, badania 70 €, rata pożyczki 328 €, alimenty na rzecz dzieci – 1800 zł – ok. 470 €. Ponadto powód podkreślił, że stara się jak najczęściej spotykać z dziećmi, odwiedzać je, zabierać na wakacje do swojego miejsca zamieszkania. Spotkania te wiążą się z dodatkowymi kosztami dla powoda. W chwili obecnej, z uwagi na bardzo trudną sytuację życiową, jego kontakty są ograniczone do minimum. Powód chciałby mieć możliwość częstszego widywania dzieci, a przy tak wysokim obowiązku alimentacyjnym nie jest w stanie ponieść kosztów częstszych dojazdów do Polski

Ustawowa przedstawicielka małoletnich pozwanych, A. G., w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu wskazała, że oprócz comiesięcznych dochodów, tj. pensji w zakładzie pracy, przesyłanych alimentów oraz świadczenia 500 plus, nie posiada innych źródeł dochodu ani żadnego majątku. Comiesięczne rachunki za wynajęte mieszkanie oraz koszty utrzymania pokrywa sam z własnych dochodów, które wynoszą następująco: czynsz za wynajem mieszkania 900 zł, energia elektryczna 120 zł, gaz 150 zł w okresie letnim, 400 zł w okresie grzewczym, woda 100 zł, odpady komunalne 56 zł, opłaty szkolne, tj. obiady 130 zł, przybory szkolne 50 zł na dziecko, rada rodziców 40 zł na dziecko, ubezpieczenie 40 zł na dziecko, składki okolicznościowe tytułem imprez szkolnych, święta 200 zł, codzienne wyżywienie plus odzież i buty 600 zł, chemia i kosmetyki dla dzieci 200 zł, telefony i internet 230 zł, wyjazdy w okresie wakacyjnym 300 zł, rata kredytu 320 zł, wizyta u ortodonta miesięcznie 300 zł (K.), wizyta u okulisty 80 zł, wymiana szkieł co 6 miesięcy 200 zł (R. i K.), wizyty u dentysty 300 zł.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni K. G. (1), urodzony (...), K. G. (2), urodzona (...) i małoletnia R. G., urodzona (...), są dziećmi M. G. i A. G.. Związek małżeński rodziców małoletnich został rozwiązany przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 04 grudnia 2014 roku w sprawie VI RC 713/14.

Wyrokiem tym Sąd Okręgowy w Olsztynie obciążył obydwój rodziców kosztami utrzymania małoletnich i udział ojca M. G. w tych kosztach ustalił na łączną kwotę 1800 zł miesięcznie, to jest po 600 złotych na każdego z nich, płatnych do rąk A. G., do dnia 10. każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. Ponadto Sąd ustalił kontakty powoda z małoletnimi dziećmi co trzy miesiące od piątku od godziny 17:00 do godziny 18:00, pierwszy tydzień ferii zimowych, miesiąc wakacji, a także w święta Wielkanocne i Bożego Narodzenia.

(dowód: odpisy skrócone aktów urodzeń małoletnich k. 8, 9, 10; wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie k. 29 akt Sądu Okręgowego w Olsztynie VI RC 713/14)

Małoletni K. G. (1) miał wówczas 11 lat. Był uczniem IV klasy szkoły podstawowej. Małoletnia K. G. (2) miała 9 lat i uczęszczała do II klasy szkoły podstawowej, zaś małoletnia R. G. w wieku 7 lat uczęszczała do zerówki. Dzieci pozostawały pod bezpośrednią opieką matki. Matka małoletnich nie pracowała. Była zarejestrowana jako osoba bezrobotna. Utrzymywała się z pomocy opieki społecznej, pomocy rodziny i z pieniędzy otrzymywanych od M. G.. Wynajmowała mieszkanie za kwotę 700 złotych miesięcznie i płaciła za prąd.

M. G. pracował wówczas za granicą, w Niemczech. Był zatrudniony w firmie P. P.H. (...) S.A. z siedzibą w W. na podstawie umowy jako betoniarz- zbrojarz, za wynagrodzeniem 1450 € brutto miesięcznie. Przyjeżdżał do kraju co trzy miesiące. Nie pozostawał w żadnym związku.

(dowód: pozew o rozwód k. 3-4; zeznania stron k. 26v-27 akt Sądu Okręgowego w Olsztynie VI RC 713/14)

Obecnie małoletni K. G. (1) ma 14 lat. Uczęszcza do II klasy gimnazjum. Jest zdrowy. Małoletnia K. G. (2) ma 12 lat. Uczęszcza do VII klasy szkoły podstawowej. Jest leczona ortodontycznie. Małoletnia R. G. ma 10 lat. Uczęszcza do IV klasy szkoły podstawowej. Jest zdrowa. Dzieci nadal pozostają pod bezpośrednią opieką matki.

A. G. pozostaje w związku nieformalnym. Od września 2017 roku mieszka wraz z dziećmi i partnerem w Ł., w domu jednorodzinnym stanowiącym własność partnera. A. G. jest osobą bezrobotną z prawem do zasiłku dla bezrobotnych. Przed zasiłkiem pracowała w firmie (...) oddział w P., zajmującej się dystrybucją mięsa, drobiu, wędlin. Zarabiała z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości minimalnego wynagrodzenia przewidzianego ustawą. W związku ze zmianą miejsca zamieszkania zwolniła się z pracy. Firma (...) ma również oddział w Ł.. A. G. nie podjęła tam zatrudnienia. Jako powód wskazała, że wcześniej, gdy pracowała w P. na nocną zmianę, dziećmi zajmowała się jej matka, która wyjeżdża za granicę.

(...) A. G. pracuje jako kierowca i zarabia z tego tytułu ok. 2000 – 2300 zł miesięcznie. Jest po rozwodzie i ma na utrzymaniu 7 – letniego syna.

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej małoletnich pozwanych A. G. k. 58 – 58v., 60; zeznania świadka J. S. k. 40 – 40v., 42; informacja ortodonty o leczeniu małoletniej pozwanej K. G. (2) k. 36; umowa o pracę wraz z porozumieniem do umowy o pracę matki małoletnich pozwanych k.37-38)

Z kolei M. G. nadal pracuje w Niemczech z tym, że w innej firmie. Z poprzedniej firmy (...) został zwolniony w grudniu 2016 roku, gdyż pracodawca nie otrzymał kolejnego kontraktu i umowa powoda nie została przedłużona. W nowej firmie (...) znalazł zatrudnienie od lutego 2017 roku. Zarabia brutto 9,23 € na godzinę, pracuje 8 godzin dziennie od poniedziałku do piątku. Od 2018 roku będzie otrzymywał dodatkowe premie. M. G. jest zdrowy. 27 lipca 2017 roku zawarł związek małżeński z G. G.. Z tego związku nie ma dzieci.

Nie posiada żadnego majątku. Wcześniej był współwłaścicielem, na zasadzie wspólności majątkowej z pierwszą żoną A. G., mieszkania w P., które zostało przez nich sprzedane w lutym/marcu 2017 roku za kwotę około 150 000 zł. Z tego 80 000 zł zostało przeznaczone na spłatę ich wspólnego kredytu. Kwota 20 000 złotych przypadła A. G., zaś kwota 50 000 zł M. G.. M. G. z tego spłacił zaległe alimenty w kwocie ok. 10 000 zł. Pozostałą kwotę przeznaczył na życie i spłatę obecnego kredytu.

Żona M. G. pracuje i zarabia około 450 €. Ponadto, dostaje zasiłek na swojego syna w wysokości ok. 190 €. M. G. z partnerką wynajmują całą górę domu jednorodzinnego. Za najem łącznie z mediami płacą ok. 400 – 500 €. Mają również zaciągnięty kredyt, rata miesięczna wynosi ok. 328 €. Na wyżywienie całej rodziny wydają ok. 400 – 500 €. Na zakup odzieży około 200 – 180 €. Na kosmetyki, środki czystości około 50 – 40 €. Żona M. G. leczy się na nadciśnienie i ma z tego tytułu miesięczne wydatki na leki ok. 40 €. Pasierb ma (...) i też przyjmuje leki.

W 2017 roku M. G. był dwa razy w Polsce. W tym czasie widział się z dziećmi tylko raz. Na cały miesiąc lipiec 2017 roku wziął na wakacje do Niemiec małoletniego K. G. (1). W 2016 roku w ogóle nie był w Polsce. W 2016 roku nie zabrał na wakacje ani ferie żadnego z małoletnich.

(dowód: zeznania powoda M. G. k. 57 – 58, 60; zeznania G. G. k. 56v. – 57, 60; umowa o pracę powoda wraz z tłumaczeniem k.8,9-10; rozliczenia pensji powoda za luty 2017 rok wraz z tłumaczeniem k.11,12; wyciąg z konta powoda na okoliczność zaciągnięcia pożyczki wraz z tłumaczeniem k.13,14)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów, a w szczególności zeznań stron, zeznań świadków i dokumentów złożonych przez strony oraz zeznań stron i dokumentów znajdujących się w aktach sprawy Sądu Okręgowego w Olsztynie VI RC 713/14.

Sąd dał wiarę w całości dowodom z dokumentów, zaś dowodom z zeznań stron i świadków w zakresie wyżej opisanym.

Sąd na podstawie zeznań powoda, który wskazał, że otrzymuje za godzinę pracy 9,23 € brutto, a pracuje 8 godzin dziennie od poniedziałku do piątku, ustalił, że wynagrodzenie powoda wynosi, przy założeniu, że średnio w miesiącu jest 21 - 22 dni roboczych, około 1550 € - (...) € brutto. Wynagrodzenie wskazane w zaświadczeniu za miesiąc luty 2017 roku w wysokości brutto (...),13 €, netto 880,29 €, obejmuje okres od 6 lutego 2017 roku, a więc niecały miesiąc, gdyż od tego dnia został zatrudniony powód przy stawce godzinowej 9 €. W tej sytuacji Sąd nie dał wiary twierdzeniom powoda, że różnica w dochodzie, jaki powód otrzymywał w chwili orzekania o obowiązku alimentacyjnym, a jaki uzyskuje w chwili obecnej wynosi 800 €. Powód w żaden sposób tego nie udowodnił. Z treści pozwu o rozwód wynika, że jego wynagrodzenie wynosiło w dacie składania pozwu 1450 € brutto. W toku procesu w sprawie o rozwód powód nie wskazywał, aby uległo zmianie.

Jeżeli chodzi o wydatki rodziny powoda, Sąd ustalił je w całości zgodnie z zeznaniami powoda i jego żony, złożonymi na rozprawie.

Sąd krytycznie podszedł do twierdzeń powoda, że przy swoim obecnym dochodzie i wysokości alimentów, nie jest w stanie ponosić kosztów częstszych przyjazdów do Polski. Powód zeznał, że w 2016 roku nie był ani razu w Polsce i nie zabrał żadnego dziecka na wakacje czy ferie, a przecież w 2016 roku uzyskiwał, według powoda, znacznie wyższe wynagrodzenie – w granicach 1800-1900 € netto. Stąd trudno uznać, że obniżenie alimentów doprowadzi do zwiększenia częstotliwości kontaktów powoda z dziećmi.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego, w tym podwyższenia, obniżenia lub uchylecia alimentów.

Przez zmianę stosunków rozumie się zmianę usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub zmianę możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, istotne zwiększenie lub zmniejszenie się możliwości zaspokajania potrzeb własnymi siłami. Rozstrzygnięcie oparte na podstawie art. 138 kro polega na porównaniu stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich zmianie.

Zadaniem Sądu w niniejszej sprawie było zatem ustalenie, czy po zasądzeniu alimentów w dniu 04 grudnia 2014 roku w sprawie VI RC 713/14, nastąpiła istotna zmiana okoliczności w zakresie sytuacji rodzinnej, osobistej i zarobkowej zobowiązanego oraz w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, uzasadniająca zmianę dotychczasowej wysokości alimentów. Dlatego też Sąd przede wszystkim porównał, po pierwsze, jak kształtowały się usprawiedliwione potrzeby małoletnich pozwanych w dacie poprzedniego ustalenia obowiązku alimentacyjnego, a jak w czasie orzekania w niniejszej sprawie, a po wtóre - porównał możliwości zarobkowe i majątkowe powoda we wskazanych wyżej okresach.

Nie budzi wątpliwości, że obowiązek alimentacyjny powoda M. G. względem małoletnich pozwanych K., K. i R. G. istnieje w dalszym ciągu. Rodzice zobowiązani są bowiem do świadczeń alimentacyjnych względem dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymywać się samodzielnie i nie posiadają własnego majątku, z którego dochody wystarczałyby na całkowite pokrycie jego kosztów utrzymania lub wychowania (art. 133 § 1 kro). Powód nie wnosił zresztą o uchylenie alimentów, a jedynie o ich obniżenie.

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 kro).

Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumie się takie potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu, odpowiednio do wieku i uzdolnień, prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Zgodnie z art. 96 kro, rodzice są obowiązani troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka. Stosownie do tej dyrektywy rodzice są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych i kulturalnych, także środki wychowania i kształcenia według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku.

Przez możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane, lecz także zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Od daty zasądzenia alimentów na rzecz małoletnich K., K. i R. G. upłynęły ponad 3 lata. Powód nie wykazał, aby zmniejszyły się usprawiedliwione potrzeby związane z utrzymaniem i wychowaniem małoletnich pozwanych. Wszystkie dzieci uczęszczają do szkoły, co wiąże się z szeregiem wydatków, a zwłaszcza na początku roku szkolnego. Należy wskazać, że wraz z dorastaniem i przede wszystkim kształceniem, usprawiedliwione potrzeby dziecka co do zasady wzrastają. Matka małoletnich nie jest w stanie sama sprostać ciągle rosnącym wydatkom związanym z utrzymaniem i wychowaniem dzieci, które de facto wchodzą w wiek nastoletni.

Matka małoletnich obecnie nie pracuje. Zrezygnowała z pracy, z uwagi na zmianę miejsca zamieszkania. W ocenie Sądu matka małoletnich powinna dołożyć starań, aby znaleźć zatrudnienie. Przyjmując nawet utratę zatrudnienia za okoliczność zawinioną przez matkę małoletnich pozwanych, nie wpływa to na zmniejszenie wysokości obowiązku alimentacyjnego powoda.

Zgodnie z treścią art. 135 § 2 kro, wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. Małoletni pozwani znajdują się pod bezpośrednią opieką matki, która sama czyni starania o ich rozwój umysłowy i fizyczny, co wiąże się z nakładem osobistej pracy wychowawczej. W tej sytuacji ciężar finansowy utrzymania dzieci powinien nadal spoczywać przede wszystkim na powodzie.

Powód nadal ma stałą pracę w Niemczech. Jak sam przyznał, w 2018 roku do pensji podstawowej pracodawca zaplanował dokładać jeszcze dodatkowe premie. Obecna żona powoda również pracuje i osiąga z tego tytułu dochody. Małżonkowie ponoszą znaczne wydatki związane z utrzymaniem wynajmowanego piętrowego domu i mają wprawdzie zaciągnięty kredyt konsumpcyjny, należy jednak podkreślić, że sytuacja ta jest wynikiem dobrowolnych decyzji powoda i jego partnerki życiowej. Zdolność do zaciągania zobowiązań finansowych świadczy o stabilnej kondycji finansowej małżonków.

Zatem należy stwierdzić, że powód nadal ma możliwości zarobkowe i przy dołożeniu należytych starań, jest w stanie osiągać dochody i tak planować swoje wydatki, aby pozwoliły mu spełniać skonkretyzowany wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie obowiązek alimentacyjny wobec jego małoletnich dzieci. Nie stoi temu na przeszkodzie również stan zdrowia powoda, który jest dobry.

Należy podnieść, że również żona powoda ma możliwości zarobkowe i na niej także spoczywa obowiązek utrzymania siebie i jej małoletniego syna (wizyty u lekarzy, leki). Powód przede wszystkim powinien wywiązywać się z obowiązku alimentacyjnego wobec swoich dzieci, a nie pasierba.

Biorąc powyższe na uwadze należy wskazać, że nie nastąpiła taka zmiana, która uzasadniałaby obniżenie alimentów zasądzonych od powoda na rzecz małoletnich pozwanych. Porównując sytuację powoda w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądzającego alimenty z sytuacją obecną stwierdzić należy, że poza zawarciem związku małżeńskiego i zmianą zatrudnienia, nie pojawiły się żadne inne nowe okoliczności, które uzasadniałyby obniżenie alimentów.

Rodzice nie mogą uchylić się od obowiązku alimentacyjnego na tej podstawie, że wykonanie obowiązku stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Są obowiązani podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 06 stycznia 2000r. w sprawie I CKN 1077/99, LEX nr 51637).

Mając na uwadze powyższe, uznając, że powód dysponuje możliwościami zarobkowania na poziomie pozwalającym czynić zadość dotychczasowemu obowiązkowi alimentacyjnemu względem małoletnich pozwanych Sąd, na podstawie powołanych na wstępie rozważań przepisów, powództwo oddalił.